

[Hørluf Rasmussen.]

kretiseret sig nærmere, men på den anden side tror jeg stadig, at tvivlen er at finde i den højtærede justitsministers sind, og jeg synes, det er min pligt at tilskynde den højtærede justitsminister til at gøre alt, for at denne tvivl ikke skal komme de homoseksuelle til skade.

Et flertal har den opfattelse, at en skærpelse kan tillægges en præventiv betydning, og der henvises til en nylig foretagen undersøgelse, som skulle vise, at en stor del af de unge, der inddrages i den homoseksuelle prostitution, senere bliver straffet for grovere forbrydelser, ligesom man har tilladt sig at gå ud fra, at retningen af disse unges kønsdrift kan undergå en skadelig forandring.

Jeg tvivler slet ikke på, at man kan påvise, at en gruppe homoseksuelle prostituerede senere udvikler sig til at blive kriminelle af den grovere slags, men jeg tillader mig at stille mig tvivlende over for, at dette udelukkende skyldes deres virksomhed som prostituerede. Bemærkningen om, at deres kønsdrift kan tage en i skadelig henseende uheldig retning, skal jeg lade tale for sig selv; det skinner allerede igennem her, at dette at være homoseksuel er noget mindre værdigt, og i virkeligheden er det jo et problem, som vi vel nok med sandhed kan sige at vi i og for sig ikke kender ret meget til.

Det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo har fremsat nogle synspunkter svarende til de af flertallet fremsatte. Jeg vil gerne understrege, at jeg har den allerstørste respekt for det ærede medlems arbejde i børneværnet i København, men jeg er alvorligt bange for, at der er en tilbøjelighed hos det ærede medlem til at generalisere ud fra et kendskab til en speciel gruppe af københavnske unge. Når så det ærede medlem i sit indlæg her fra denne talerstol giver det udseende af, at den kongelige danske marines orlogsgaster nærmest er udsat for en formelig attack fra de homoseksuelle, synes jeg ikke, at en sådan udtalelse bør stå upåtalet. For der er jo ikke tale om, at de homoseksuelle opsøger de tjenestesteder, hvor marinerne opholder sig. Nej, der er tværtimod tale om, at de grupper af marinere, som ved, at der er let tjente penge at hente, selv opsøger de homoseksuelle, fordi

de ved, at disse mennesker på deres specielle facon skal have afløb for deres kønsdrift.

De synspunkter, der fremføres af flertallet, kræver nogle kommentarer, der efter min opfattelse med fuld føje kan tages som en lige så saglig motivering for det standpunkt, jeg i denne sag har taget i udvalget. Jeg tror, at begge parter vil erkende, at vi bevæger os på et område, hvor det følelsesmæssige spiller meget ind, men netop derfor er vi nødt til, hvis resultatet skal blive blot nogenlunde tilfredsstillende, at gribe til sagkundskaben, og det har jeg tilladt mig at gøre.

I udvalget har vi haft lejlighed til at sætte os ind i de synspunkter, som politinspektør Jersild i sin bog „Den homoseksuelle prostitution“ har givet udtryk for. Ingen tør vist underkende forfatterens indsigt i netop disse specielle problemer. Jeg har fundet det bemærkelsesværdigt, netop når man sammenligner med de synspunkter, der fremføres af flertallet i udvalget, som jo hævder, at de homoseksuelles adfærd er årsag til, at de unge — og her tænker jeg på den specielle kategori, der her er tale om — får ændret deres kønsdrift i en skadelig retning, at man i bogen kan læse følgende — jeg beder formanden om tilladelse til et kort citat —:

„Det kan dog her anføres, at de fleste prostituerede er kommet ind i denne tilværelse på grundlag af erfaringer, som de på forskellig måde har erhvervet sig. Det er således en kendsgerning, at overalt hvor mænd og drenge hobes sammen, opstår sådanne forhold let, hvad enten det drejer sig om soldaterlejre, kaserner, kostskoler, fængsler eller opdragelsesanstalter, eller muligvis skibe.“

Denne udtalelse synes jeg i meget høj grad understreger ønsket om, at den offentlige forsg i meget højere grad tager opdragende foranstaltninger i brug, hvis man ønsker at gøre noget effektivt for at bekæmpe den mandlige prostitution.

Synspunktet understreges yderligere af vicepolitinspektør Erik Christensen, der i samme bog giver udtryk for, at den homoseksuelle prostitution er øget foruroligende i efterkrigsårene, og som årsag bl. a. peger på de efter kapitulationen overbefolkede fængsler, hvori adskillige personer, selv om de ikke ligefrem er blevet vænnet til for-